

[NAPOMOCNY *ai*

N pl subst n(a)pomocn(e).

SI stp, Cn brak, Linde XVII w.

Służący pomocą, wspomagający, przydatny (z czes. nápomocný) [ku czemu]: A iż od was postyll nie mamy i innych ksiąg, które by nam k temu napomocne były, czytamy sobie inne doktory *AktaSynod* I 138.

FP